

LA PROBLEMÀTICA NACIONAL A KOSOVA

Divisió de Iugoslàvia segons la Constitució de 1974 amb la qual Kosova tenia l'estatut de Província Autònoma

Amb la fi de la II Guerra Mundial i el naixement de la "segona Iugoslàvia", que posteriorment adoptaria la denominació oficial de República Socialista i Federal de Iugoslàvia, Kosova quedava de nou emmarcada dins l'estat iugoslau. Aquest nou estat, que es dividia en sis repúbliques (Eslovènia, Croàcia, Bòsnia i Hercegovina, Montenegro, Sèrbia i Macedònia), integrava al seu si Kosova tot i les discussions que aquesta qüestió havia suscitat entre els líders partisans albanès, Enver Hoxha, i iugoslau, Josip Broz «Tito».

Josip Broz, Tito, presidí Iugoslàvia des de 1945 fins a la seva mort, el 1980

UNA MIRADA AL COR DELS BALSANS

La presència militar i policial sèrbia fou una constant als carrers de Kosova durant la dècada dels noranta

Tito, en una de les seves visites a Kosova

Estudiants de la Universitat de Pristina en vaga per protestar contra la supressió de l'autonomia i en solidaritat amb la lluita dels miners en el mateix sentit

També foren una constant durant els noranta les manifestacions nacionalistes albaneses, a la imatge un acte al centre de Pristina d'homenatge a les víctimes de la repressió sèrbia

Manifestació a Pristina contra la supressió de l'autonomia de Kosova, el 1989

El problema nacional albanès a l'interior de Iugoslàvia continuava, per tant, sense resoldre i només la prosperitat del país i el carisma del seu principal dirigent, Tito, evitaren que aquest es manifestés amb major virulència.

De fet, tot i existir moviments nacionalistes albanesos minoritaris a Kosova, tenien una escassa presència ja que l'activitat política era monopolitzada pel partit únic, la Lliga dels Comunistes de Iugoslàvia. No obstant això, el 1968 es produïren les primeres manifestacions importants de caràcter nacionalista a Kosova, unes veus de protesta que callà, però, la reforma constitucional de 1974 de la qual sorgí una nova Carta Magna que advocava per la descentralització política i reconeixia a Kosova, juntament amb la Voivodina, la condició de Província Autònoma.

El període comprès entre 1974 i 1980 fou l'època de major progrés per a Kosova, durant la qual els albanesos se sentiren més còmodes dins l'estat iugoslau. Aquesta situació s'acabaria l'any 80 amb la mort de Tito, que la Constitució de 1974 havia nomenat president vitalici, i a qui succeí un sistema de rotació en el càrrec de president en el marc d'una presidència exercida de forma col·lectiva.